

Održane radionice za zaposlenike koji sudjeluju u pripremi ili realizaciji posjeta maloljetne djece roditeljima u zatvoru | RODA

Tijekom svibnja 2015. godine su u Kaznionici i zatvoru u Požegi održane dvije cjelodnevne psihoedukativne radionice za tretmansko osoblje i pravosudne policajke/policajce koji sudjeluju u pripremi ili realizaciji posjeta maloljetne djece roditeljima na izdržavanju zatvorske kazne.

Radionice su osmislile i vodile psihologinje Centra za psihosocijalnu dobrobit djece i mladih [Dječja posla iz Zagreba](#) – Slavica Dević i Maja Bošnjak Goleš. Na prvom susretu, djelatnici Kaznionice su na iskustven način prorađivali teme vezane uz njihove profesionalne uloge i specifično radno okruženje, a drugi je posvećen učenju vještina i tehnika kojima je moguće unaprijediti kvalitetu kontakta roditelja zatvorenika i njihove djece.

Na prvoj radionici, sudionici su imali priliku kroz psihodramsko odigravanje uloga i rad s maskama steći nove uvide u poziciju i potrebe svojih korisnika. Iako je ovaj zadatak bio zahtjevan u kognitivnom i emocionalnom smislu, neki sudionici su ga izdvojili kao vježbu koja je na njih ostavila najveći dojam, jer su se "morali uživjeti u ulogu zatvorenika – ući u njihovu osobnost i njihov svijet". Upoznavanje zatvorenika iz ove perspektive imalo je za cilj osvještavanje činjenice da čak i najzahtjevniji korisnik

može biti roditelj i stoga najvažnija životna figura svom djetetu. Voditeljice su na osnovi svog terapijskog rada s djecom čiji su roditelji u zatvoru upoznale sudionike sa specifičnim potrebama i osjetljivošću ove skupine djece, za koje su svi sudionici pokazali istinsko razumijevanje i suosjećanje. Senzibilizacija za poziciju i potrebe djece zatvorenika ujedno je vodila zajedničkom zaključku da djeca mogu i moraju biti motiv za drugačiju praksu. Pritom je važno uvidjeti da su perspektive roditelja zatvorenika i djeteta neodvojive. Drugim riječima, ukoliko želimo pomoći djeci zatvorenika moramo pronaći kapacitete i za bavljenje njihovim roditeljima, neovisno o vlastitim i/ili socijalnim stavovima prema njima.

U tom smislu, na drugoj radionici je proveden niz aktivnosti kojima djelatnici zatvora mogu osnaživati roditelje zatvorenike u njihovoj roditeljskoj ulozi te unapređivati kvalitetu njihovog kontakta s djecom tijekom odsluženja zatvorske kazne. Stoga su radionicom obrađene teme specifičnosti odnosa roditelj zatvorenik – dijete, stresogenosti susreta roditelja i djeteta u zatvorskom okruženju te kvalitetnog provođenja vremena s djecom za vrijeme posjete. Provedene su vježbe emocionalnog opismenjavanja te korištenja crteža, priče i lutke u funkciji komunikacije s djetetom. Djelatnicima su također predstavljene tehnike izrade različitih predmeta s djecom ili za djecu te su im po završetku radionica donirani potrebni materijali za provođenje istih aktivnosti u svakodnevnom radu.

Provedene radionice sudionici su doživjeli kao iskustvo koje će im koristiti u daljnjem radu, ali i u njihovom roditeljstvu te navode da bi radionice preporučili svojim kolegama. Također, izražavaju potrebu za kontinuiranom dostupnošću sličnim sadržajima te supervizijskom podrškom djelatnicima zatvora kako bi bili osobno i profesionalno osnaženi za izazove s kojima se susreću na svom radnom mjestu.

Navedene zaključke najbolje ilustriraju neki citati interne evaluacije radionica:

"Stekla sam uvid u razne osjećaje djeteta čiji je roditelj u zatvoru te naučila mogućnosti koje mogu primijeniti te pomoći zatvoreniku roditelju u odnosu s djetetom."; "razmijenili (smo) iskustva i dobili neka nova saznanja"; "Lakše ću razumjeti i razrješavati neke probleme u odnosima roditelja i djece."; dobivene su "smjernice za odnos s djetetom, prepoznavanje osjećaja"; "smjernice za postupanje u nekim konkretnim situacijama"; preporučili bi kolegama "zbog asortimana ponude aktivnosti roditelju prilikom boravka s djetetom za vrijeme posjete"; "zbog vizije kako pristupiti djetetu, kako ga zainteresirati, otvoriti"; "niza praktičnih savjeta pristupanja djeci"; "Da se puno toga naučiti."; pamtit će "po korisnim informacijama i dobrom druženju"; "po temama koje su vrlo poučne, susretljivosti i stručnosti voditelja"; za kraj poručuju "Bilo je korisno i ugodno."; "Zabavno i poučno."; "Ugodno, korisno i opuštajuće."; "Smijeh, zajedništvo"; "Trebalo bi ovako češće, ali sam svjestan ograničenja"; "Dođite nam opet"; "Hvala"...